

485 483
2

Herb Łódzia.

Jest Łódź Żółta czyli Żółta, po cztery demy na bokach mająca przybite gorzkiemi, w czerwonym polu, jakby pokwia nieprzyjacielskiej przypływająca bez masztu y żaglow narzłaż bami do głębowich reu przebiega sporobney; na Helmie pięć piór pawich, y druga na nich tawoz Łódzia -

Co do Początku Herbu Łódzia Szczęsnowick
z Karty, 436, y 437, z Autora Dunczewskiego -

O początkach y dawności tego zawrzytu nie zgadzają się Autorowie Sła wielkiej dawności jego. Niewieci Tom: 3. Fol: 140 konkluduje z Łozyma Lib: 1° przywodząc ymnych Chronologistów Słowiańskich rzeczy wiadoomych, że Dunczewowie Nowanow na pomoc wezwawszy niegdys w Starożytności wprzód Norckalbingow, potym Saxonow y Francuzimow pustoszyli a znowu Słowacy z Dunczewianami morzem najędrali nieprzyjacielskie Kroje. Słaz wnosi według Koryzura, że tej wojennej Floty nauprzodniejszym Rycerzom dana była za Herb Łódź, co znowu powiada po urwcowym polu tego ulegnotu, że Produowice Domu tego y własną unia y nieprzyjacielską, wspaniali morza y rzeki - Inaczej Poproci powiada, że z Łódź do Polacy Herb ten przymieszony za Krola Kazymierza Sprawiedliwego: Ouelni dawniowre początki jego przywodzi od Grecich y Krymskich Monarchow pochodziące, których opisanie z ymżemi jest u Niewieciwego loco citato wyrażone -

Roku 1799. miesiąca aprila 27. Dnia. że taki Herb od dawnych czasow przy fauniki ym m Panow szczęsnowickich używanki zasowaditiam dawney radurpli możliwze że faunoy Herb od dawnych et. czasow przy fauniki Comy faunoy Panow szczęsnowickich używanki, zasowaditiam. Oczelnie Liempia Pte Dunczewskiego Jan Ryetkmy. O. Szczęsnowicki Przewodnik Nadworny Konsyliant Podkomorzy Szlachecki y Kawaler Ord. S. Pawła

№ 26.

62

Wypis z Protokołu Spraw
Wyjątkowych Witebskiego
Szlacheckiego Deputackiego
Zebrańca.

Roku Tysiąc osiemset dwudziestego trzeciego Miesiąca
Apryla Dwudziestego siódmego Dnia.

SZCZOTKOWSCY

Herbu Łódzia.

Wiedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości
Witebskiej Gubernij Gubernski Marszałek Feliks Cochranowiczki
i z Powiatów do utworzenia Genealogicznej Szlacheckiej Księgi
Wybrani Deputaci na mocy Najwyższej o Dworzanstwie Uro-
moty w Roku Tysiąc siedemset osiemdziesiąt piątym Apryla dwu-
dziestego pierwszego Dnia Dworzanstwa Rządzącego na
Prawa wolności i Prerogatywy nadanej a Tysiąc osiemset pierwszo-
go Apryla wtórego Najmilszemu Monarchemu Najjaśniejszego
Monarchy Aleksandra Pierwszego, w całej Swojej Sile i Mocy

le -
1820

Wypis z Protokołu spraw wywodowych
Witebskiego Szlacheckiego Zebrania Deputowanych
z dnia 26.04.1823 roku
Szczotkowscy Herbu Łodzia

Wedle ukazu Jego Imperatorskiej Mości, Guberniany Marszałek guberni witebskiej Feliks Ciechanowski i deputowani powiatowi wybrani do ułożenia Szlacheckiej Księgi Genealogicznej, na mocy Najwyższej Hramoty¹ o Dworzaństwie z dnia 21.04.1785 r. nadającej prawa wolności i prerogatywy dworzaństwu rosyjskiemu, a potwierdzonej w całej swej sile i mocy dnia 2.04.1801 roku Najmiłościvszym Manifestem Najjaśniejszego Monarchy Aleksandra I, rozpatrywali powtórny wywód rodu urodzonych Szczotkowskich wnioskowany 11.04 br. od obywatela powiatu rzeżyckiego Powiatu, byłego pisarza ziemskiego Stefana, syna Teodora-Jana, w imieniu własnym oraz na mocy plenipotencji w imieniu synów Stefana Szczotkowskiego: Jana – łowczego brasławskiego, Józefa – adiutanta byłej Ziemskiej Milicji powiatu rzeżyckiego oraz Tadeusza – podporucznika wojsk rosyjskich mającego Złotą Szpadę z napisem Za Odwagę². Wnioskodawcy – synowie Stefana – podają, iż w czasie składania poprzedniego wywodu w Witebskim Szlacheckim Zgromadzeniu Deputowanych w 1803 roku nie wiedzieli i nie znali braci swoich stryjecznych jako mieszkających w byłych ziemiach polskich za Dźwiną, a po śmierci ich ojca Stefana, stolnika brasławskiego i rodzzonego stryja Michała, porucznika wojsk Wielkiego Księstwa Litewskiego w małoletności pozostałych, nie umieścili ich w wywodzie swego rodu opierając go wyłącznie na złożonych wówczas dokumentach; dokumenty te też stały się podstawą do wydania dekretu dotyczącego tylko ich pokolenia, zaliczającego ich do grona szlachty guberni witebskiej.

Łowczy brasławski Jan Stefanowicz, starszy brat wyżej wymienionych, mieszkający w oddzielnym gospodarstwie wraz z żoną, urodzoną pułkownicową Engielartówną i utrzymujący ich do pełnoletniości po śmierci swego stryja i ojca stracił w pożarze swoje dokumenty dowodzące szlachectwa. Po śmierci żony stolnika Stefana, jednocześnie matki Jana, Józefa i Tadeusza, odnaleziony został list otwarty z wypisem z miasta brasławskiego w onej sprawie, który był w posiadaniu ich wuja Michała, porucznika Wielkiego Księstwa Litewskiego, który przedstawił go w roku 1766. Wynikało zeń, że ich przodkowie od dawna mieli swoje posiadłości i znakomite posiadali urzędy, że Antoni (dziadek wnioskodawcy Stefana) i cześnik ziemi nurskiej³ Jan (dziadek Jana, Józefa i Tadeusza) byli rodzonymi braćmi, pochodzącymi od Kazimierza podstolego ziemi dobrzyńskiej, z których rozwinęły się dwie gałęzi rodu, trwające do dzisiaj.

Wnioskodawca we wniosku swoim i swych pełnomocników przedstawił dodatkowe, gruntowniejsze dowody na swoją przynależność do szlacheckiego rodu oraz pokrewieństwo ze swoimi stryjecznymi braćmi, wskazując wspólne pochodzenie od wojskiego pomorskiego Stanisława z Czetkowskich Szczotkowskiego herbu Korab, którego synem był późniejszy chorąży Jerzy, ojciec podstolego dobrzyńskiego Kazimierza oraz Wojciecha. Kazimierz był ojcem mostowniczego połockiego Antoniego i cześnika ziemi nurskiej Jana. Z kolei Antoni miał synów Teodora-Jana (dwojga imion) oraz Macieja, natomiast cześnik nurski Jan miał syna Stefana, stolnika brasławskiego oraz Michała,

1 hramota – edykt, urzędowe pismo

2 wniosek złożył Stefan (pisarz w sądzie ziemskim rzeżyckim, ur. 1767 syn Teodora-Jana, syna mostowniczego połockiego Antoniego) osobiście, z pełnomocnictwami od swoich kuzynów Jana, Józefa i Tadeusza, synów stolnika brasławskiego Stefana (ur. 1735), syna cześnika nurskiego Jana. Cześnik Jan był rodzonym bratem mostowniczego Antoniego)

3 od nazwy wsi (niegdyś miasta królewskiego) Nur, w dzisiejszym powiecie ostrowskim woj. mazowieckiego

porucznika Wielkiego Księstwa Litewskiego, posiadającego dokumenty wydane w grodzie brasławskim zaświadczające szlachectwo. Teodor-Jan (syn Antoniego) miał synów Stefana (wnioskodawcę, byłego pisarza ziemskiego rzeżyckiego) i Ignacego, natomiast drugi syn Antoniego, Maciej miał synów o imionach Jan i Maciej. Stefan (syn cześnika nurskiego Jana) miał synów, jak wspomniano, Jana, Józefa i Tadeusza, natomiast Stefan (syn Teodora-Jana) – Wincentego, porucznika wojsk rosyjskich i kawalera Orderu Św. Włodzimierza 4. stopnia, a następnie: Alfonsa, Eugeniusza, Karola i Władysława. Z kolei Jan – syn Stefana i wnuk cześnika nurskiego Jana – ma syna Franciszka, zaś brat Jana – Tadeusz (syn Stefana, wnuk Jana) – ma syna Michała.

Deklaracje te wsparte zostały następnymi dowodami: postanowieniem sądów grodzkich powiatu brasławskiego z dnia 16.01.1766 (wyciąg z dnia 24. tegoż miesiąca potwierdzony urzędową pieczęcią) potwierdzające szlacheckie pochodzenie Michała Szczotkowskiego (syna Jana), porucznika wojsk Wielkiego Księstwa Litewskiego, oraz jego brata rodzonego stolnika brasławskiego Stefana oraz braci stryjecznych Macieja i Teodora-Jana (dwojga imion) mostowniczymi połockimi; wymaganym szlacheckim urodzeniem do otrzymania po przejściu procedur w Warszawie patentu w randze porucznika; zasługami dla ojczyzny, za które rodzony brat Michała, Stefan, otrzymał urząd stolnika brasławskiego; brakiem obiekcji wobec jego braci stryjecznych Macieja i Teodora-Jana, synów mostowniczego Antoniego, mieszkających w powiecie brasławskim, co znalazło swój wyraz w tym, że przywilej urzędu mostowniczego przeniesiony został z Antoniego na jego syna; dowodami że nazwisko Szczotkowskich wywodzi się z dawnego rodu Czetkowskich, mającego posiadłości i zaszczytne urzędy w ziemi dobrzyńskiej.

Na wsparcie tych dowodów przedstawione zostały dalej autentyczne dokumenty w tym testament chorążego ziemi dobrzyńskiej Jerzego Szczotkowskiego z 1.05.1667, który rozporządzając majątkiem po przodkach Czetkowskich należącym do jego ojca, wojskiego pomorskiego Stanisława Szczotkowskiego, po śmierci ojca będącym w jego władaniu, rozpiął go pomiędzy synów Kazimierza i Wojciecha. Datę 20.06.1687 nosi wypis ksiąg ziemskich dobrzyńskich, określający rozgraniczenia pomiędzy chorążycami Kazimierzem i Wojciechem Szczotkowskimi, zaś 15.01.1692 wypis z ksiąg ziemskich dobrzyńskich, w którym zapisano zrzeczenie się przez Kazimierza jego części na brata za sumę 350 czerwonych złotych, przy czym zaznaczono, iż 150 czerwonych złotych otrzymał, a na resztę czekać miał do trzech lat. Kazimierz Szczotkowski po wyprzedaniu swojej części przeniósł się do województwa połockiego; mieszkając tam zachował jednak urząd podstolego ziemi dobrzyńskiej, na dowód czego okazano stosowny przywilej.

Z powodu braku zapłaty zaległych dwustu złotych Kazimierz prowadził spór sądowy z bratem, który trwał od 1697 do 1710; w tym czasie powstały liczne manifesty, pozwy, dekrety kontumacyjne i oczywiste. Datę 13.03.1710 nosi komplancja pomiędzy podstolim Kazimierzem a rotmistrzem Wojciechem Szczotkowskimi, wpisana do ksiąg ziemskich dobrzyńskich, na mocy której Kazimierz wynagrodzenie za swoje pretensje odebrał i wycofał sprawę sądową. Testament podstolego dobrzyńskiego Kazimierza Szczotkowskiego z 20.02.1716 rozpisuje jego majątek pieniężny i ruchomy na synów Antoniego i Jana oraz na dwie córki Rozalię i Teklę z zaznaczeniem, że zrujnował go długotrwały proces sądowy z bratem i różne inne domowe i krwawe⁴ klęski.

Wnioskodawca przedłożył też swoją własną metrykę z 14.03.1735 roku, rodzonego brata Stefana z 1737 roku, stryjecznych braci – Macieja z 10.10.1734 i Teodora-Jana z 13.09.1736 roku, przez które okazał, że się urodził z bratem swym Stefanem jako synowie

⁴ takie określenie w oryginale, wszakże bez bliższego wyjaśnienia, o jakie „krwawe” klęski chodzi

czesznika ziemi nurskiej Jana Szczotkowskiego, a bracia ich stryjeczni, Maciej i Teodor-Jan, jako synowie mostowniczego połockiego Antoniego, a Jan i Antoni byli synami podstolego ziemi dobrzyńskiej Kazimierza. Na tej podstawie wnioskodawca, opierając swoje i swoich braci stryjecznych pochodzenie na wspomnianym liście otwartym grodu brasławskiego potwierdzającym szlachectwo rodu Szczotkowskich, złożył jeszcze zaświadczenie od ks. Wincentego Ostrowskiego, egzaminatora i koadiutora cerkwi zamoskiej⁵ wydane 2.04.1820 z trzema wiarygodnymi szlachcicami Janowi, synowi stolnika brasławskiego Stefana Szczotkowskiego, że przypadkiem zdarzonym w 1810 roku w miejscu zamieszkania w Kukoiszkach⁶, w majątku dzierzawionym przezeń przynależnym do góbr grafów Manuczy⁷ stracił swój cały majątek i na rodowitość szlachecką papiery, które w roku 1797 widział i czytał. Nadto, że Stefan, syn Jana, połączony związkiem małżeństwa z urodzoną Teklą Przepiórską trzech dożył synów: Jana (ochrzczonego 8.05.1776 roku), Józefa (19.03.1781) i Tadeusza (1.08.1791), o których daty świadectwa metryki chrztów z plebanii wiesiołowskiej⁸ za podpisami proboszcza ks. Jana Spirydowicza (pierwsza i trzecia) i kapelana ks. Jakuba Niedźwieckiego (druga) w akta ziemskie powiatu rzeżyckiego zostały wniesione i z tychże akt 24.01.1823 formalnie wyjęte.

Z potomków Stefana syna Jana pozostałych w sieroctwie i różnymi losu kolejami miotanych, po osiągnięciu dojrzałości Jan, łowczy brasławski, połączył się małżeństwem z pułkownikówną Marianną Engielartówną, córką Jerzego, mieszkającą w powiecie dzisieńskim⁹ guberni mińskiej i dożył syna Franciszka, o czym świadczy metryka chrztu 18.12.1798 podpisana i wydana przez administratora parafii jodzkiej¹⁰ ks. Ignacego Przepiórskiego i do akt powiatu rzeżyckiego wniesiona, a z nich wyeksportowana 24.01.1823. Józef, syn Stefana i brat rzezonego Jana w tysiąc pełnił w roku 1807 obowiązek służby w byłej Ziemskiej Milicji powiatu rzeżyckiego w randze adiutanta, a w 1810 pojął w małżeństwo JP. Karolinę de Alten Bockum¹¹ o czym metryka ślubu 27.03 tegoż roku podpisana przez parocha kościoła goldyńskiego¹² i windawskiego¹³ ks. Jana Kamińskiego dała świadectwo. Tadeusz, syn Stefana, służąc w stopniu podporucznika w Kaporskim¹⁴ Pułku Pieszym przeciw wojskom francuskim 24. i 26.08.1812 pod Borodino, mężnie się stawiając w pierwszym łańcuchu ognia ze strzelcami z niewypowiedzianym męstwem zgładził pułkownika nieprzyjacielskiego wojska i w znak Rycerstwa swego od Najjaśniejszego Cesarza Rosji szczęśliwie panującego Aleksandra Pierwszego w 12.12.1812 złotą Szpadą z nadpisem za Odwagę został nagrodzony, o czym przywilej czyli Hramota №2268 z 13.06.1818 z podpisem urzędnika Kapituły Rosyjskich Orderów została wydana a 10.12.1819 roku wniesiona w akta rzeżyckie, z których wypis przedstawiono. Tenże Tadeusz wystąpiwszy ze służby w roku 1816, ożenił się 19.08.1817 z urodzoną Teresą Świdorską, o czym świadczy metryka urodzenia z tego związku jego syna trojga imion Michał-Stefan-Jan datowana 20.05.1818, podpisana przez prefekta kongregacji misji i parafii ilukszańskiej¹⁵ ks. Józefa Kulikowskiego. Dowodami takimi

5 od miejscowości **Zamosze**, dziś Замошые lub inaczej Замошша na pograniczu Białorusi i Łotwy (ziemie brasławskie)

6 **Kukoiszki**, dziś Kūkoji na Łotwie, osiedle na południe od centrum miasteczka Vļāni (pol. Wielony)

7 hrabiowie **Manuzzi**, protegowani carscy rodem z Wenecji, osiedli na Brasławszczyźnie

8 od nazwy wsi **Weselewo** (inna pisownia **Wiesiołowo**) niedaleko Jodów, dziś Бецалова na Białorusi (ziemie brasławskie)

9 **Dzisna** – miasto na Białorusi (Дзісна), lewym brzegu Dźwiny, przy ujściu rzeki Dżisny, wówczas siedziba powiatu

10 od nazwy miasteczka **Jody**, dziś Ёды na pograniczu Białorusi i Łotwy (ziemie brasławskie)

11 inna pisownia: **de Alten Bokum** albo **de Altenbockum**

12 od nazwy miasta **Goldynga** (dziś na Łotwie pod nazwą Kuldīga)

13 od nazwy miasta **Windawa** (dziś na Łotwie pod nazwą Ventspils)

14 od miejscowości **Kopor** (Копорье) na południe od Petersburga, w której w XIII wieku Zakon Liwoński zbudował twierdzę

15 od nazwy miasteczka **Iluksza** (dziś na Łotwie pod nazwą Ilūkste)

wspartłszy, wnioskodawca pochodzenie swe od Teodora-Jana połączył z gałęzią Stefana, syna Jana, przedstawiając własnoręcznie podpisane zestawienie nawiązujące do wywodu z roku 1803 oraz następne dowody uzasadniające dołączenie potomków urodzonych po nastaniu dekretu, z których wynika, że tenże Stefan, syn Teodora-Jana, ożenił się z Brygidą Rajońcówną, córką obywatela litewskiego i inflanckiego strażnika, z którą miał pięciu synów. Pierwszy z nich, Wincenty, pełniąc służbę wojskową w randze podporucznika w pułku strzeleckim, za mężne stawienie się przeciw wojskom nieprzyjacielskim w bitwie dnia dziewiątego [Marca 1814 r.]¹⁶ pod Arcy¹⁷, trzynastego pod Ferszampenuzie¹⁸ i osiemnastego pod Paryżem¹⁹ na skutek przedstawienia generała kawalerii Rajewskiego²⁰ został zaszczycony orderem św. Włodzimierza 4. stopnia w dniu 25.06.1814, jak o tym reskrypt z podpisem feldmarszałka grafa Berklaia de Tally²¹ №3758 dał świadectwo. Stefan Szczotkowski z tąż żoną ma ponadto synów Alfonsa (5.04.1806), Eugeniusza (24.08.1814) i Karola (24.05.1817), o czym świadczą wyciągi z metryk z podpisem kurata wielońskiego²² ks. Franciszka Rąkiewicza, a także Władysława (13.09.1821, według metryki z podpisem predykatora ks. Ignacego z ksiąg parafialnych tegoż wielońskiego kościoła). Z tą też małżonką miał też córki: Hipolitę, Józefę, Kazimierę, Eleonorę, Zofię, Stanisławę, Marię, Antoninę i Stefanię. Metryczne wypisy chrztów z 16.08.1803 na pierwszą - Hipolitę - z podpisem prezesa²³ Warklańskiego²⁴ ks. Floriana Szennolewicza wydano 2.04.1823, na Józefę z 15.01.1805, na Kazimierę z 10.10.1807, na Eleonorę i Zofię z 2.08.1809²⁵ - z ksiąg kościoła wielońskiego wydane w 1812 z podpisem ks. Franciszka Rąkiewicza, na Stanisławę z 16.02.1813, na Albinę z 5.03.1816, na Antoninę 26.02.1820 i na Stefanię z 26.12.1822 wydane w 1823 z podpisem predykatora i wicekuratora kościoła wielońskiego ks. Ignacego Prokopowicza. Wnioskodawca przedstawił też zestawienie, w którym zawarł informację, że posiada dziedziczny majątek Radopol przez się nabyty w powiecie rzeżyckim, w którym liczy się 197 dusz męskich i 198 kobiecych, że z grona obywatelstwa rzeżyckiego był wybrany pisarzem sądu ziemskiego i dwukrotnie spełniał obowiązek powiatowego deputowanego, nadto zaś piastuje urząd członka komitetu powiatowego. Przy tak mnogich dowodach względem dołączenia stryjecznych swych braci wymienionych w pierwszym wywodzie i na zrodzonych po nastaniu dekrecie swych następców, złożony dostateczną probacją dopraszał się na mocy najwyższej Hramoty sporządzić dekret o połączeniu gałęzi rodu, przedstawione linie rodowe zarejestrować i do rodosłownej²⁶ odpowiadającej dowodom części pomieścić, a dla wiekotrwalej pamięci wydać przywileje.

My, marszałek guberniany i deputowani do ułożenia Księgi Genealogicznej wybrani z powiatów stosownie do prawideł najwyższej Hramoty gruntownie rozpatrzywszy przedstawione dowody, które nie tylko przekonywają że Jan, Józef i Tadeusz Szczotkowscy,

16 w rękopisie przeoczono nazwę miesiąca i roku, w którym odbyły się wymienione tu bitwy, było to w marcu 1814 r.

17 bitwa pod **Arcis-sur-Aube**, według „starego porządku” datowania odbyła się w dniach 8-9.03.1814 (wg „nowego porządku” datowania - 20-21.03.1814)

18 bitwa pod **Fère-Champenoise** 13.03.1814 (25.03.1814)

19 bitwa pod **Paryżem** 18-19.03.1814 (30-31.03.1814)

20 generał kawalerii **Nikołaj Nikołajewicz Rajewski** (1771-1829)

21 feldmarszałek **Michaił Barclay de Tolly** (1761-1818)

22 od nazwy miasteczka **Wielony** (dziś na Łotwie pod nazwą Viļāni)

23 transkrypcja niepewna

24 od nazwy miasteczka **Warklany** (dziś na Łotwie pod nazwą Varakļāni)

25 **Zofia** Szczotkowska w swoim wyznaniu przedślubnym ze stycznia 1828 roku podała datę swego urodzenia 28.11.1809 (z nazwą miesiąca zapisaną słowami); nie jest wykluczone, że pomyłono listopad z lipcem, wówczas chrzest w pierwszych dniach sierpnia obu sióstr - jeśli były bliźniaczkami - jest prawdopodobny

26 **rodosłowny** - z rosyjskiego родословный - rodowodowy

synowie Stefana, są jednego rodu z wnioskodawcą, mającym wywód zatwierdzony jeszcze w 1803 roku, ale nawet gruntowniej tenże sam wywód wspierają i dawniejsze niż w nim wskazując pochodzenie tego domu, jak się to szczególnie dało widzieć z listu otwartego sądu grodzkiego powiatu brasławskiego wydanego 16.01.1766 roku, nadto ponieważ na zrodzonych po pierwszym wywodzie dzieci Wnioskodawcy złożono metryki, jak również i na wchodzącą od dołączających się, a wyżej wyrażonych osób potomstwo, znajdując przeto złożoną linię rodu Szczotkowskich w siedmiu pokoleniach wspartą gruntownymi i zgodnymi z prawem dokumentami zawierającymi wiadomość tak o posiadaniu ziemskich dóbr i piastowaniu znakomitych dostojeństw w Królestwie Polskim jak podobnie o odznaczeniach jakimi poświęcający się do służby wojskowej za odwagę i męstwo zostali zaszczytzeni przy połączeniu całego domu, za starożytną rodowitą szlachtę i przodków swych pochodzącą w wiekopomne czasy przyznajemy imiona żyjących osób, mianowicie: pisarza ziemskiego rzeżyckiego Stefana (syna Teodora-Jana, dwojga imion) z żoną Brygidą z domu Rajońcówną, z synami: podporucznikiem służby rosyjskiej i kawalerem orderu św. Włodzimierza 4. stopnia Wincentym oraz Alfonsem, Eugeniuszem, Karolem i Władysławem, a także z córkami Hipolitą, Józefą, Kazimierą, Eleonorą, Zofią, Stanisławą, Albiną, Antoniną i Stefanią; nadto Jana syna Stefana wraz z żoną Marią (córką Jerzego Engielarta) i syna ich Franciszka, Józefa syna Stefana wraz z żoną Karoliną (córką Ferdynanda von Alten Bochum) i Tadeusza syna Stefana wraz z żoną Teresą (córką Jana Świderskiego), bez żadnych zastrzeżeń **do części szóstej jako starożytną szlachtę wedle punktu 82. Najwyższej Hramoty wpisać determinujemy, a na mocy punktu 85. tejże Hramoty dyplomy na imiona Jana (łowczego powiatu brasławskiego), Józefa (adiutanta byłej ziemskiej milicji powiatu rzeżyckiego) oraz Tadeusza (podporucznika wojsk rosyjskich i kawalera) Szczotkowskich, synów Stefana, z zarejestrowaną linią rodową i wypisem niniejszego dekretu wydać postanawiamy.**

Autentyczny Protokół podpisany przez Jaśnie Wielmożnego marszałka gubernianego Feliksa Ciechanowskiego i komplet Wielmożnych Deputowanych Dworzaństwa, z którego to protokołu i ten wypis, za wzmocnieniem Sekretarza Dworzaństwa, przy wyciśnięciu urzędowej pieczęci, wydano stronie potrzebującej 9.05.1823 roku.

Sekretarz Stanisław Sipayłło²⁷
Kolegialny Sekretarz Hieronim Szpakowski

Extrakt Wywodowego Dekretu
Rodu JPanów Szczotkowskich